

EBA/GL/2023/05

13.6.2023

Retningslinjer om ændring af retningslinjerne EBA/GL/2022/01 vedrørende forbedring af afviklingsmulighederne for institutter og afviklingsmyndigheder i henhold til artikel 15 og 16 i direktiv 2014/59/EU (retningslinjerne for afviklingsmuligheder) med henblik på at indføre et nyt afsnit om test af afviklingskapacitet

1. Compliance og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutter bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 25.10.2023 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted med referencen "EBA/GL/2023/05". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

5. Disse retningslinjer ændrer retningslinjerne vedrørende forbedring af afviklingsmuligheder for institutter og afviklingsmyndigheder i henhold til artikel 15 og 16 i direktiv 2014/59/EU af 13. januar 2014 (EBA/GL/2022/01)² ("retningslinjerne").
6. De bestemmelser i retningslinjerne, som ikke ændres ved disse retningslinjer, er gældende og finder fortsat anvendelse.

3. Ikrafttrædelsesdato

7. Disse retningslinjer er gældende fra den 1. januar 2024.

4. Ændringer til retningslinjerne for afviklingsmuligheder³

8. Punkt 5 i retningslinjerne for afviklingsmuligheder ændres som følger:

"5. Disse retningslinjer præciserer, under henvisning til artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 1, i direktiv (EU) 2014/59⁴, de afviklingsværktøjsspecifikke foranstaltninger, som institutter, herunder enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, ("institutter"), og afviklingsmyndigheder bør træffe for at forbedre afviklingsmulighederne for institutter, koncerner og

² <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/recovery-and-resolution/guidelines-institutions-and-resolution-authorities-improving-resolvability>

³ Retningslinjer EBA/GL/2022/01 vedrørende forbedring af afviklingsmuligheder for institutter og afviklingsmyndigheder i henhold til artikel 15 og 16 i direktiv 2014/59/EU (retningslinjerne for afviklingsmuligheder).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EF af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

afviklingskoncerner i forbindelse med den vurdering af afviklingsmulighederne, som afviklingsmyndighederne foretager i henhold til artikel 15 og 16 i nævnte direktiv."

9. Punkt 7 i retningslinjerne for afviklingsmuligheder ændres som følger:

"7. Disse retningslinjer finder ikke anvendelse på institutter, hvis afviklingsplan – eller afviklingsplanen for den koncern, de tilhører – foreskriver, at de skal underlægges konkurs i overensstemmelse med gældende national lovgivning. I tilfælde af en ændring af strategien, navnlig fra konkurs til afvikling, finder retningslinjerne anvendelse senest tre år efter datoen for godkendelsen af afviklingsplanen med den nye afviklingsstrategi, med undtagelse af afsnit 4.6, som finder anvendelse senest et år efter denne dato."

10. Punkt 10 i retningslinjerne for afviklingsmuligheder ændres som følger:

"10. For institutter, der indgår i en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, finder retningslinjerne anvendelse på hver afviklingskoncern og, hvor det er relevant, også på individuelt niveau. Afsnit 4.6 og 4.7 finder også anvendelse på grænseoverskridende datterselskaber, der ikke er afviklingsenheder, hvis minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som fastsat i artikel 45f i direktiv 2014/59/EU overstiger det beløb, der er tilstrækkeligt til at absorbere tab i overensstemmelse med artikel 45c, stk. 2, første afsnit, litra a), i nævnte direktiv."

11. Overskriften til afsnit 3 i retningslinjerne for afviklingsmuligheder ændres som følger:

"3. Gennemførelses- og overgangsbestemmelser"

12. Efter punkt 13 i retningslinjerne for afviklingsmuligheder tilføjes der følgende nye punkt 13a, 13b og 13c:

"13a. Institutterne bør indsende den første selvevalueringsrapport, jf. punkt 124, til afviklingsmyndighederne senest den 31. december 2024.

13b. Uanset punkt 132 bør afviklingsmyndighederne underrette om det første program til test af afviklingskapaciteten, jf. punkt 130, senest den 31. december 2025.

13c. De institutter, der er omhandlet i punkt 138, bør forelægge afviklingsmyndighederne den første strategiske drejebog, som der henvises til i samme punkt, senest den 31. december 2025."

13. Punkt 56, litra e), ændres som følger:

e. godkende de vigtigste resultater og sikre passende uddelegeringsordninger i den henseende som led i hensigtsmæssige interne kontrol- og sikringsmekanismer (såsom indberetningsskemaer ved afvikling og selvevalueringsrapport)."

14. Efter afsnit 4.5 indsættes de nye afsnit 4.6, 4.7 og 4.8 med henholdsvis punkt 124-129, 130-137 og 138-142 i retningslinjerne som følger:

4.6. Selvevalueringsrapport

124. Institutterne bør mindst hvert andet år udarbejde og forelægge den relevante afviklingsmyndighed en rapport, hvor de selv vurderer, om – og i hvilket omfang – de opfylder de kapaciteter, der er fastsat i afsnit 4.1, 4.5 og 4.8 i disse retningslinjer og i afsnit 4 og 5 i retningslinjerne for overførselsstrategier som supplement til vurderingen af afviklingsmulighederne (retningslinjerne for overførbarhed)⁵, og under hensyntagen til eventuel feedback fra myndighederne inden for de to år, herunder bl.a. følgende elementer:

- a. I hvilken grad kapaciteten er opfyldt (lav, middel, høj, ikke relevant)
- b. en beskrivelse af, hvordan kapaciteten opfyldes, eller hvorfor det ikke anses for at finde anvendelse i henhold til litra a)
- c. vurdering af mangler i afviklingskapaciteten som beskrevet i disse retningslinjer og i instituttets afviklingskapacitet, og hvordan disse mangler kan afhjælpes og hvornår
- d. beskrivelse af, hvordan kapaciteten indgår i business as usual (BAU)
- e. beskrivelse af, hvordan kapaciteten relaterer til instituttets genopretningsplanlægning (f.eks. understøtter driftskontinuiteten i afviklingstiltagene også genopretningsmuligheder såsom frasalg, eller anvendes genopretningstiltagene til at understøtte afvikling)
- f. enhver intern eller ekstern vurdering af, hvordan disse retningslinjer er blevet anvendt af institutionen, herunder interne eller eksterne revisionsrapporter, eksterne konsulentvurderinger, testprocedurer eller tilsynsevalueringer
- g. eventuelle yderligere emner fastsat af den relevante afviklingsmyndighed (f.eks. erfaringer fra den seneste økonomiske nedgang eller markedshændelse).

125. I resuméet af deres selvevaluering, som beskrevet i punkt 124, bør institutterne:

- a. redegøre for deres forståelse af afviklingsstrategien som identificeret af afviklingsmyndigheden og af deres og myndighedens/myndighedernes rolle i gennemførelsen af denne strategi
- b. beskrive deres ramme, som gør det muligt for dem at teste og sikre deres kapacitet til løbende at støtte gennemførelsen af afviklingsstrategien

⁵ Retningslinjer EBA/GL/2022/11 for institutter og afviklingsmyndigheder for overførselsstrategier som supplement til vurderingen af afviklingsmulighederne (retningslinjerne for overførbarhed).

- c. opsummere deres selvevaluering efter centrale afviklingsområder som følger:
 - i. ledelse
 - ii. operationel kontinuitet i afviklingen (OCIR) og adgang til FMI'er⁶
 - iii. tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet
 - iv. likviditet og finansiering inden for afvikling
 - v. MIS⁷
 - vi. kommunikation
 - vii. overførbare og omstrukturering.

126. Institutterne bør indsende rapporter til afviklingsmyndigheden mindst hvert andet år. Den første rapport bør indsendes senest den 31. december 2024.

127. I forbindelse med grænseoverskridende afviklingskoncerner bør selvevalueringsrapporten enten indberettes af afviklingsenheden til koncernafviklingsmyndigheden (eller den relevante afviklingsmyndighed i tilfælde af en MPE-strategi) eller af en enhed, der ikke er afviklingsenhed, til den lokale afviklingsmyndighed.

128. Selvevalueringen af en enhed, der ikke er en afviklingsenhed, bør udarbejdes på grundlag af koncernafviklingsstrategien og i samarbejde med afviklingsenheden.

129. Med henblik på selvevalueringsrapporten i punkt 124, bør institutterne følge det format, der fastlægges af deres afviklingsmyndighed.

4.7. Flerårigt testprogram

130. Afviklingsmyndighederne bør, under hensyntagen til den selvevalueringsrapport, der henvises til i afsnit 4.6, og navnlig de elementer, der kræves i henhold til punkt 124, litra d-f), vedtage et flerårigt program for test af afviklingskapacitet for institutter under deres ansvarsområde. Programmet bør omfatte alle de kapaciteter, der er fastsat i disse retningslinjer og EBA's retningslinjer for overførbarehed⁸.

131. Det bør dække en periode på tre år (de sidste to er vejledende) for at give institutterne mulighed for at optimere deres afviklingsplanlægning. Det bør opdateres/bekræftes af afviklingsmyndigheden hvert år. Resultatet af den årlige gennemgang bør meddeles institutterne uden unødige forsinkelse.

⁶ Finansielle markedsinfrastrukturer.

⁷ Ledelsesinformationssystemer.

⁸ EBA/GL/2022/11.

132. Afviklingsmyndighederne bør underrette institutterne om programmet for test af afviklingskapacitet, jf. punkt 130, og den årlige opdatering eller bekræftelse heraf, jf. punkt 131, senest sammen med resuméet af afviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, jf. artikel 10, stk. 7, litra a), i direktiv 2014/59/EU.
133. I programmet for test af afviklingskapacitet (jf. punkt 130) bør afviklingsmyndighederne, under hensyntagen til den ikke udtømmende liste i bilag 4, angive, hvilke vurderinger, test, metoder, praksis og værktøjer de agter at anvende til at teste, om de ordninger, som institutterne har indført til støtte for gennemførelsen af deres afviklingsstrategi, er tilstrækkelige.
134. Når afviklingsmyndighederne overvejer, hvilke testteknikker de skal vælge i deres program for test af afviklingskapacitet, som beskrevet i punkt 130, bør de følge en risikobaseret tilgang på grundlag af institutternes risikoprofil, størrelse og forretningsmodel (f.eks. SREP-kategorisering⁹) og overordnede SREP-score¹⁰ og tage højde for følgende:
- a. de fremskridt, der er gjort med hensyn til afviklingsmuligheder/i hvor høj grad den afviklingskapacitet, der er fastsat i disse retningslinjer, er opfyldt, og
 - b. den overordnede kvalitet af det interne afviklingssikringsarbejde, som fremgår af selvevalueringsrapporten.
135. I forbindelse med grænseoverskridende afviklingskoncerner bør det flerårige program for test af afviklingskapaciteten drøftes mellem afviklingsmyndighederne på koncernniveau og afviklingsmyndighederne for de datterselskaber, der er omfattet af disse retningslinjer.
136. Hvor der er tale om grænseoverskridende koncerner, bør afviklingsenhedernes flerårige program for test af afviklingskapaciteten, herunder tilknyttede test, gennemføres enten af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed eller af værtslandets afviklingsmyndigheder i samarbejde med afviklingsenhedens afviklingsmyndighed – som aftalt mellem dem.
137. Afviklingsmyndighederne bør dele resultaterne af alle test, der er udført i overensstemmelse med programmet for test af afviklingskapacitet, jf. punkt 130, med instituttet og, i tilfælde af en grænseoverskridende koncern, som minimum med medlemmerne af afviklingskollegiet.

⁹ "SREP-kategorisering": den indikator for instituttets systemiske betydning, der er fastlagt ud fra instituttets størrelse og kompleksitet og omfanget af dets aktiviteter. Se også afsnit 2.1.1 i EBA's reviderede SREP-retningslinjer (EBA/GL/2022/03).

¹⁰ Se definitionen i EBA's reviderede SREP-retningslinjer (EBA/GL/2022/03), s. 21. "Overordnet SREP-score": numerisk indikator for den overordnede risiko for instituttets levedygtighed baseret på den overordnede SREP-vurdering.

4.8. Strategisk drejebog

138. Moderselskabet i EU og afviklingsenhederne i en afviklingskoncern, der enten er omfattet af artikel 92a eller 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, eller hvis samlede aktiver på afviklingskoncernniveau overstiger 100 mia. EUR, og de afviklingsenheder, som er udpeget af den relevante afviklingsmyndighed og ikke er omfattet af artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver er mindre end 100 mia. EUR, men som afviklingsmyndigheden har vurderet med rimelig sandsynlighed udgør en systemisk risiko, hvis den bliver nødlidende, i overensstemmelse med artikel 45c, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, bør udarbejde en strategisk drejebog.
139. Der bør anmodes om en strategisk drejebog fra andre institutter end dem, der er opstillet i punkt 138, når afviklingsmyndigheden vurderer, at det er begrundet i organisationens kompleksitet og det deraf følgende behov for en omfattende koordinering af afviklingskapaciteten.
140. Den strategiske drejebog bør¹¹:
- a. definere de vigtigste roller og ansvarsområder for den øverste ledelse i opløbet til og under afviklingen
 - b. fastlægge de emner og tidsrammer, som ledelsen bør træffe afgørelse om i opløbet til og under afviklingen
 - c. fastsætte udløsende faktorer for aktivering af relaterede drejebøger (bail-in-drejebog, drejebog for overførsel, beredskabsplaner for adgang til FMI'er, og kommunikation)
 - d. angive kilde, tidsfrister og format for de informationskilder, der skal understøtte bestyrelsens beslutninger i den henseende
 - e. demonstrere, hvordan de forskellige elementer i gennemførelsen af afviklingsstrategien interagerer med hinanden, og navnlig følgende:
 - i. udførelse af bail-in (bail-in-drejebog)
 - ii. drejebog for overførsel (hvor det er relevant)
 - iii. værdiansættelse
 - iv. finansiering og likviditet i forbindelse med afvikling (herunder overvågning af sikkerhedsstillelse/strategi for finansiering i forbindelse med afvikling)

¹¹ Bilag 5 indeholder en overordnet beskrivelse af den strategiske drejebogs struktur.

- v. adgang til FMI'er (herunder beredskabsplaner)
 - vi. driftskontinuitet (herunder servicekatalog)
 - vii. virksomhedsomlægningsplan.
141. Institutterne bør opdatere deres strategiske drejebøger mindst en gang om året eller efter en ændring af deres retlige eller organisatoriske struktur eller en ændring af deres driftsmæssige eller finansielle forhold, som kan have en væsentlig indvirkning på, eller nødvendiggør en ændring af, den strategiske drejebog. Resultatet af den årlige gennemgang bør meddeles afviklingsmyndighederne uden unødigt forsinkelse.
142. Efter bilag 3 til retningslinjerne for afviklingsmuligheder indsættes bilag 4 og 5 som følger:

Bilag 4 – Ikke udtømmende liste over metoder, der er til rådighed for enten institutterne til deres arbejde med at sikre compliance eller for myndighederne til test

a. Selvcertificering	Hvor instituttet selv bekræfter, at det overholder en regel.
b. Selvevaluering	En selvevaluering er instituttets vurdering af sin egen kapacitet til at udføre de opgaver, det anmodes om, rettidigt og i den forventede kvalitet. Selvevaluering forudsætter en gennemgang af de eksisterende processer og procedurer og evt. en gennemgang af erfaringerne fra tidligere stresssituationer. En selvevaluering resulterer i en gap-analyse mellem, hvad instituttets kapacitet og myndighedens forventninger er.
c. Virksomhed, der deler resultater fra sine systemer eller interne test via demonstrationer for myndigheder/systemgennemgang	En systemgennemgangstest sporer en operation trin for trin gennem ledelsesindeformationssystemet eller procedurer fra start til slut.
d. Brandøvelse	Procesorienteret, fokuseret og fleksibel sandsynlighedstjek af udvalgte trin i en drejebog.
e. Testprocedurer	Testprocedurer er simuleringer af virkeligheden, hvor institutter tester (udvalgte) dele af de elementer, som afviklingsmyndigheden har identificeret på grundlag af en testkrisesituation, og identificerer områder, der kan forbedres, for

at sikre, at afviklingsstrategien kan gennemføres effektivt og rettidigt.

f. Skrivebordsaktivitet	<p>Indledende fase for at forbedre drejebøger og sikre standardisering, konsekvens og tilpasning i forhold til kravene til dokumentation for nøgleprocesser i individuelle trin, herunder timing, ansvar og afhængighedsforhold.</p> <p>Backofficetest, hvor tallene afstemmes mellem forskellige dokumenter for at vurdere et datasæts nøjagtighed og pålidelighed.</p>
g. Intern revision	<p>Gennemgang af afviklingskapaciteten ved intern revision som led i instituttets arbejde med at sikre fortsat afviklingskapacitet.</p>
h. Uafhængig tredjepartskontrol	<p>En tredjepartsekspert gennemgår afviklingskapaciteten.</p>
i. Dybdegående analyse	<p>Dybdegående gennemgang af et bestemt emne, der gennemføres i instituttets lokaler inden for en tidsramme, som er fastsat på forhånd.</p>
j. Kontrol på stedet	<p>Kontrol på stedet er undersøgelser og test, der udføres af myndighederne, med foruddefineret omfang og tidsramme, og som finder sted i instituttets lokaler. Kontrollen bør være indgribende, samtidig med at den overholder proportionalitetsprincippet og tager sigte på at give et detaljeret øjebliksbillede af processernes tilstrækkelighed og udførelse.</p>

Bilag 5 – Strategisk drejebog

Oversigt over en strategisk drejebogs struktur:

